

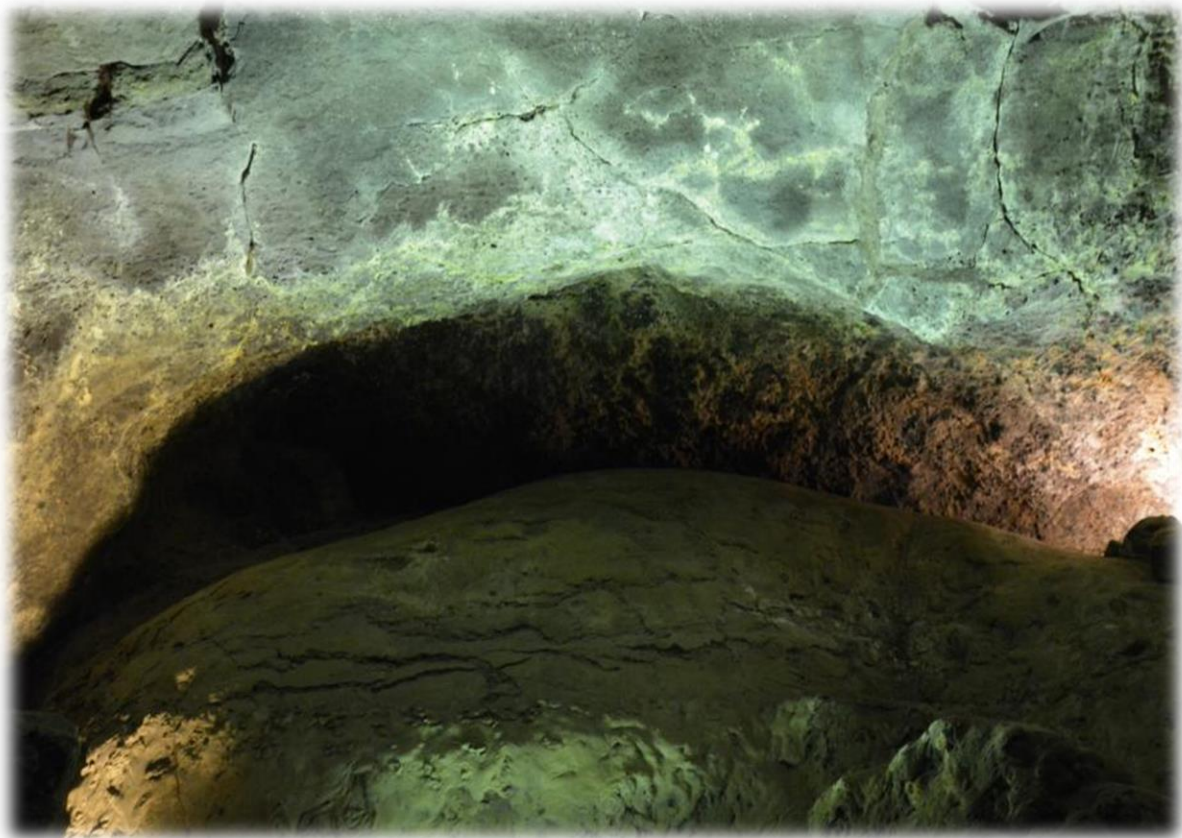
De grotten zijn in de 16de eeuw eigendom geweest van de familie Verde, vandaar de naam. De grotten dienden tevens als schuilplaats bij inval van piraten.

Tijdens een uitbarsting van de vulkaan Corona is er een prachtig vulkanisch grottenstelsel ontstaan. Dit geschiedde vrij recent: zowat vijfduizend jaar geleden. De grotten zijn ontstaan door een samenspel van stromende lava en afkoelend zeewater. Cueva de los Verdes telt ongeveer zeven kilometer aan grotten en gangen.

Tegenwoordig zijn de grotten open voor het publiek. Ongeveer één kilometer van de grotten is toegankelijk. Je mag niet op eigen houtje de grotten in. Dat gebeurt altijd onder begeleiding van een gids. Die voert je tijdens een rondleiding van ongeveer vijftig minuten door de grotten. Tijdens deze rondleiding wordt je alles uitgelegd over de grotten. Dit doet de gids in het Spaans en het Engels. En vooral op het einde ben je getuigen van een groots spektakel.

Even verderop is er nog een toegang tot het grottenstelsel, Jameos del Agua. Ook dit was weer een idee van Manrique. Dit grottenstelsel gaan we echter niet bezoeken, enerzijds omdat er geen tijd voor is en anderzijds vind ik het niet zo mooi.

We brengen een bezoek aan de woning van César Manrique, waar hij tot aan zijn dood verbleven heeft. De woning is nu ingericht als een museum.

Manrique heeft zijn woning zodanig ontworpen, rond en op het lavaveld, dat het lijkt alsof er lava door het venster in zijn woning is gevloeid.

Overall op Lanzarote stuit je op César Manrique, op zijn naam of in elk geval op zijn erfenis. Surreëel gevormde bezienswaardigheden, galerieën en straatbeelden, designmenu's in restaurants, gerestaureerde villa's, het logo van het eiland; het is bijna onmogelijk deze man te ontlopen.

César Manrique is steeds zichzelf gebleven. Ooit had hij voor koning Hoessein van Jordanië een vakantiewoning ontworpen. Een paar jaar nadat de woning was afgewerkt kwam de koning op bezoek bij Manrique en Manrique gaf de koning een rondleiding in zijn woning. Onbewust nam de koning een sigaret waarop Manrique zei : “Sire in deze woning wordt niet gerookt en hier ben ik koning!” Hierop stak de koning zijn sigaret terug weg.

Manrique zelf heeft nooit aan politiek gedaan maar had grote invloed op de bewindvoerders. Hij was tevens goed bevriend met de president van Lanzarote wat uiteraard heel wat deuren deed opengaan. Manrique heeft, in de jaren 60, een tijdlang verbleven in Amerika. Het is in die tijd dat er gebouwen werden opgetrokken met meer dan 4 verdiepingen.

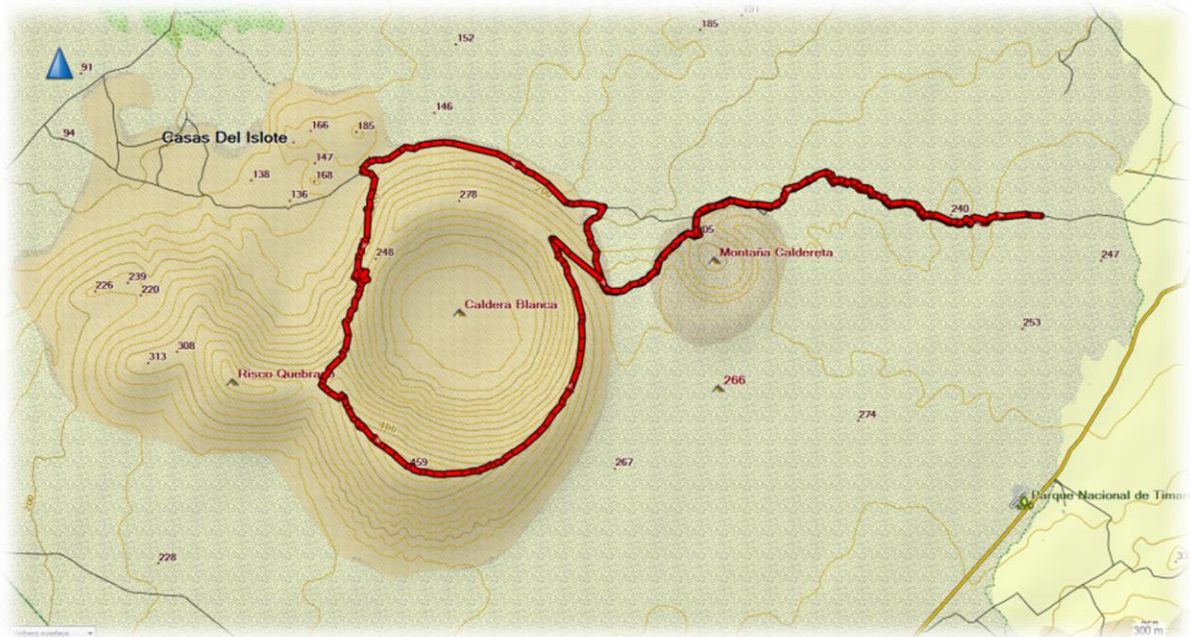
Manrique heeft er ook voor gezorgd dat de meeste huizen niet hoger mogen zijn dan vier verdiepingen. Ze moeten bovendien wit geschilderd zijn. Verder zijn grote reclameuitingen verboden. Dit alles om het eiland zo veel mogelijk in zijn oorspronkelijke staat te houden (in tegenstelling tot eilanden als Gran Canaria en Tenerife waar door massatoerisme veel "beton en neon" te vinden is).

Manrique maakte al jaren zijn beklag bij de lokale overheid over een gevaarlijk kruispunt op 50 m van zijn woning. De overheid wilde het kruispunt echter niet herinrichten. Op ditzelfde kruispunt overleed Manrique op 73 jarige leeftijd tijdens een verkeersongeval...

Vrijdag 21 februari 2020

- Wandeling : Caldera Blanca
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 450 m
- Dalen : 450 m
- Duur : 4 uur

Op de foto hierboven zien we de Montaña Calderata met daarachter zijn grote broer Caldera Blanca.

Eerst komen we voorbij de Montaña Calderata. Je kan er gewoon instappen.

Eerst is er een aanlooproute over lavavelden en over sintelpaden, naar de voet van de krater.

Het valrisico ligt hier wat hoger en daarom is het geraadzaam dat men lichte lederen

handschoenen draagt. Bij een val raken de handen meestal als eerste de grond maar zowel lava als sintels zijn zeer scherp en veroorzaken vooral snijwonden.

De klim naar het hoogste punt van de krater is vrij eenvoudig, en eens je boven bent is het uitzicht fenomenaal.

De Caldera Blanca is de tweede grootste krater van het eiland. De grootste krater kan niet beklommen worden door erosie. De bovenrand van de Caldera Blanca heeft een diameter van ongeveer 1.000 m. Het hoogste punt is 458 m boven de zeespiegel. De bodem zelf ligt op 160 m boven de zeespiegel. Vanaf het hoogste punt van de kraterrand tot de bodem van de

krater is het dus ongeveer 300 m. Deze krater is drieduizend jaar oud. Vandaar dat hij door verwerking en kalkafzetting wit ziet.

Om de toeristen te vermaken heeft men op de begane grond, met pikzwarte lavastenen het silhouet van een muis getekend.

Van op de kraterrand van de Caldera Blanca (witte krater) kan men duidelijk de zwarte lavastroom van 3 eeuwen geleden zien rond de Montaña Caldereta, die net als de Caldera Blanca niet uitgebarsten is tijdens de laatste erupties.

Van op de rand van de Caldera Blanca heeft men een mooi zicht op de zee en op een groot gedeelte van het Nationaal Park Timanfaya. De Caldera Blanca ligt net buiten het Nationale Park.

Zowat de eerste helft van de kraterrand van de Caldera Blanca is vrij eenvoudig te bewandelen. De tweede helft is minder makkelijk. Daar heeft men toch een zekere tredzekerheid nodig en bij hevige windstoten blijft men beter weg van de kraterrand.

Na onze wandeling brengen we een bezoekje aan Teguise, de vroegere hoofdstad van Lanzarote.

Met zijn witgeschilderde gevels is het een van de mooiste Spaanse koloniale steden, niet alleen van Lanzarote maar van de hele Canarische archipel. De stad werd gesticht in de 15de eeuw en was tot 1852 de hoofdstad van de conquistadores.

Het gros van de toeristen bezoekt Tegui op zondag, tijdens de wekelijkse markt. Vrijwel het hele centrum wordt betrokken bij de markt. Al vanaf negen uur 's morgens, als de markt officieel start, worden toeristen met busladingen tegelijk afgezet in Tegui.

Teguisé heeft een rijke historie. Het centrum van Teguisé bestaat vooral uit gebouwen die stammen uit de zestiende en zeventiende eeuw. De straatjes van Teguisé geven je dan ook het gevoel dat ze uit lang vervlogen tijden stammen. Teguisé heeft de tand des tijds prima doorstaan. Het dorp (of is het toch een nog geen tweeduizend inwoners tellende stad?) is altijd prima onderhouden geweest. Wie Teguisé bezoekt die zal geen vervallen woningen zien staan in het centrum.

Onze stapvakantie zit er weer op maar ik voeg graag nog enkele foto's toe van ons hotel.

We logeren de volledige vakantie in hotel Barcelo. Dat is sowieso een van de betere hotels van Costa Teguisse. Zowel het ontbijt als het avondeten is in buffetvorm en overvloedig. Daar ik er al zo lang kom heb ik een goed contact met het hotel- en keukenpersoneel. Een bijkomend voordeel is dat dit hotel enkel voor volwassenen is. Dus geen jellende kinderen in de gangen.

De laatste avond neemt Karin het woord waarvan ik graag deze tekst hieronder weergeef :

Ludwig,

Jij was de gids op deze wandelreis. Je bracht ons vele verhaaltjes over lava, stenen, Zwarte Madonna en kunstenaar Manrique mocht ook niet ontbreken.

Het was een mooie week met ons tienen. Soms was je wel iemand kwijt maar die kwam spoedig terug langs achter.

Bedankt voor de goede zorgen en al wist je het nog niet, weet je wat ons het meest ergerde deze week? De tijd vliegt te snel!

Hopelijk tot een volgende reis.

Bedankt.

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor het mooie tekstje en het kaartje dat ik hieronder weergeef. Bedankt ook voor het Manrique geschenk. We hebben een prachtige week achter de rug. Het weer kon niet beter zijn, alle dagen zon, temperaturen tussen de 20 en 25 graden, geen regen en pas bij het vertrekken een fijne zandstorm! Gelukkig konden we nog net op tijd opstijgen. Achter ons zijn er vele vluchten afgelast en werden er zelfs luchthavens gesloten.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Campesino/Countryman, 1985
© Fundación César Manrique, 2013

Ludwig,
Bedankt voor de
tijne en gevarieerde
culturele woordboek...
Danke je wel voor al je adressen
bij mijn eerste wandeltocht!
En je bent een steen goede
begleiter Martin!

FUNDACIÓN
CÉSAR
MANRIQUE

www.fcmanrique.org

Bedankt jou den gods
voor de je wandel-
tocht - BIS.
Jan & Nijl

Mijn eerste reis met
jou als reisleader was
mekeu een „volteffer“!!
Bedankt voor alles,
T'was fijn je te
als gods te hebben.
Karine & Patrick

Een top vakantie
bedankt Patrick
Marina

Cremona, S.L. D.L. GC. 455/2001

César Manrique

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden